

Такриз

ба диссертатсия ва автореферати Раҳматуллоев Маҳмадулло Саидуллоевич дар мавзуи “Таҳлили сохторӣ-маъноӣ ва этимологияи истилоҳоти журналистика дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) аз рӯйи ихтисоси 6D021300 – Забоншиносӣ (6D021302 – Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, киёсӣ ва муқоисавӣ) пешниҳод гардидааст. – Душанбе, 2023. – 194с.

Масъалаҳои истилоҳот дар пажӯҳишҳои забоншиносии муосир мавқеи хос доранд. Дар давоми даҳсолаҳои зиёд бо ин масъалаҳо, аз ҷумла моҳияти лингвистии истилоҳот ва дигар хусусиятҳои луғавию маъноии онҳо мутахассисони бахшҳои гуногуни забон аз қабали луғатшиносон, луғатнигорон, тарҷумашиносон ва ғайра тавачҷуҳ зоҳир намудаанд. Таҳқику баррасии муқоисавии истилоҳот дар забонҳои гуногун, алалхусус забонҳои гуногунсохт, аз аҳаммияти илмию амалӣ бархӯрдор аст, зеро вобаста ба вижагиҳои функционалии худ истилоҳот аз маҳдудии як забон берун баромада, ба забонҳои дигар сайр мекунанд. Аз ин лиҳоз, рӯ овардан ба истилоҳоти соҳаи махсус дар забонҳои гуногун мантиқан дуруст ва асоснок мебошад. Дар ҳақиқат, ҳоло теъдоди умумии корҳои илмӣ, аз ҷумла мақолаҳо дар маҷаллаҳои илмӣ, ки бевосита ё бавосита масъалаҳои истилоҳоти забони тоҷикиро дар қиёс бо дигар забонҳо баррасӣ мекунанд, садҳо ададро ташкил медиҳад. Маълум аст, ки истилоҳот бо мафҳуми илм алоқаи зич дошта, шаклгирии луғавии ашё, мафҳум ва падидаҳои гуногуни соҳаҳои ҷудогонаи илмиро таъмин мекунанд.

Аҳаммияти илмии мавзӯе, ки Раҳматуллоев М.С. ҷиҳати анҷом додани пажӯҳиши вижагиҳои сохтору маъноӣ ва этимологияи истилоҳоти соҳаи журналистика дар мисоли забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ интиҳоб намудааст, **мубрам** ва асоснок арзёбӣ мегардад, зеро хусусияти забонии истилоҳоти соҳаи интиҳобнамудаи муаллиф дар мисоли ду забон аз лиҳози муқоиса ва муайян намудани умумият ва хусусияти ин гурӯҳи вожаҳои ҳанӯз ба таври махсус ва монографӣ мавриди таҳқиқ қарор нагирифтааст. Гузашта аз ин, соҳаи журналистика яке аз соҳаҳои ғайри

ва бо ҳаёти иҷтимоию фарҳангӣ, сиёсиву иқтисодӣ ва ҷомеа робитаи зич ва хусусияти байналмилалӣ дорад.

Бояд зикр намуд, ки диссертатсияи мавриди таҳқиқ ба ихтисоси пешниҳодшуда 6D021300 – Забоншиносӣ (6D021302 – Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ) ва самтҳои илмии забоншиносӣ, тарҷумашиносӣ ва ғайра **мувофиқат мекунад.**

Навгони илмии диссертатсия дар он зухур меёбад, ки бори нахуст истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст. Амсилаҳои истилоҳофаринӣ ва истилоҳгузинии истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар ду забони мавриди қиёс ба риштаи таҳқиқ кашида шудааст. Илова бар ин, дар пажӯҳиши ҷавоб бори аввал этимологияи истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар забонҳои матраҳшаванда ба тарзи амиқ ва мушаххас таҳлилу баррасӣ гардидааст.

Аҳаммияти назарии таҳқиқ дар он ошкор мегардад, ки маводи диссертатсия, натиҷаҳои таҳқиқи илмӣ ва равиши таҳқиқии муаллиф дар омӯхтани масъалаҳои истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ барои рӯзноманигорони давраи соҳибистиклолӣ ва коргоҳи эҷодии адабони дигар ба забоншиносон, унвонҷӯён, донишҷӯён ва дигар алоқамандони соҳаи васоити ахбори омма ҳамчун маводи назарии илмӣ ёрӣ расонида метавонад.

Диссертатсия аз муқаддима, се боб, хулосаву феҳристи адабиёт ва рӯйхати ихтисораҳо иборат буда, дар маҷмуъ 194 саҳифаи ҷопи компютериро ташкил медиҳад. Тақсимои бобу зербобҳо бо номи мавзӯ, мақсаду вазифа ва муҳтавои диссертатсия мувофиқат мекунад.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар тавассути 11 мақолаи илмӣ сурат гирифта, 5-тои он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи ҚОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошанд. Мақолаҳо бо мавзӯи диссертатсия мувофиқ буда, мундариҷаи онро пурра инъикос менамоянд.

Дастгоҳи илмии диссертатсия дар муқаддима ба таври муносиб ва бо риояи талабот мавҷудаи корҳои илмӣ танзим карда шудааст.

Дар диссертатсия ҳадафу вазифаҳои мушаххас пайгирӣшуда, нуқтаҳои асосие ба ҳимоя пешниҳод гардидаанд, ки воқеан, дар соҳаи

рӯзноманигории тоҷик ва дар самти шинохту таҳқиқи масоили марбута аҳаммияти вижаи илмӣ доранд.

Боби аввали диссертатсия **“Заминаҳои назариявии омӯзишу таҳқиқи муқоисавии истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ”** ба масъалаҳои омӯзиши заминаҳои назариявии истилоҳот ва мафҳумҳои истилоҳ, системаи истилоҳ, истилоҳшиносӣ ва майдони истилоҳӣ, аз ҷумла таърихи пайдоиш ва рушди истилоҳҳои соҳаи рӯзноманигорӣ дар забонҳои мавриди таҳқиқ бахшида шудааст.

Ҳангоми баррасии ақидаҳои олимони истилоҳшинос муаллифи диссертатсия ба корҳои олимони хориҷӣ ба мисли О. Вюстер ва Д. С. Лотте, Ч. А. Фодор «Забони фикр» (J. Fodor. The Language of Thought, 1975), А. Рей «Истилоҳшиносӣ: номҳо ва мафҳумҳо» (A. Rey. La terminologie: noms et notions, 1979) ва «Муқаддимаи истилоҳшиносӣ» (Essays on Terminology, 1995), Г. Рондо «Муқаддимаи истилоҳшиносӣ» (G. Rondeau. Introduction a la terminologie, 1980), Р. Чекендоф «Семантика ва дониш» (R. Jackendoff. Semantics and Cognition, 1983–1999) ва дигарон, олимони тоҷик ба монанди С. Табаров (1980, 1987); Х. Ҳусейнов ва К. Шукурова (1983); Н. Турсунов (1985); Г. Нуриддинов ва И. Обидов (1988); У. Тоиров (1991); Х. Мирзозода (1992); А. Насриддин (1992); С. Назарзода (1993); Н. Ҳакимов (1994) Д. Саймиддинов (1995), М.Ҳ.Султон (2008) ва дигарон таъя менамояд ва ҷонибдори таърифи зерини мафҳуми “истилоҳ” мебошад, ки аз М.Ҳ.Султон иқтибос шудааст: «Истилоҳ калимаест (ё ибораест), ки дар ҳавзаи амалкарди як илм мафҳуми комилан мушаххасро ифода мекунад ва ҳамзамон бо воҳидҳои дигари забонӣ, ки бо онҳо дар робита қарор дорад, як системаи муназзаму томи истилоҳотро ташкил медиҳад» (саҳ. 37 дисс.).

Дар боби мазкур таҳлил гардидани роҳҳои пайдоиши истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ муносиб ва бамаврид аст. Ба ақидаи рисола навис, пайдоиши истилоҳоти рӯзноманигорӣ бо таърихи рӯзноманигорӣ алоқи зич дорад. Таҳқиқи пайдоиш, инкишоф ва таҳаввули истилоҳотро аз истилоҳоти одии матбуот то истилоҳоти ВАО (расонаҳо), таъйид ва тавсифи истилоҳоти рӯзноманигорӣ ҳангоми

таҳқиқи фактҳои таърихӣ дар асарҳои муҳаққиқони таърихи рӯзноманигорӣ омадааст. Вобаста ба таърихи рӯзноманигории англис дар қори мавриди тақриз ба ду китоб ҳамчун сарчашмаҳои аслии ишора мешавад: Нахуст китоби дучилдаи А. Андреас «Таърихи рӯзноманигории Британия» зимни таҳқиқи таърихи рӯзноманигории англис аз ибтидои садаи XVIII то миёнаи садаи XIX ба пайдоиш ва таҳаввули истилоҳоти **newspaper** (рӯзнома), **press** (матбуот), **newspaper press** (матбуоти рӯзномавӣ) дахл кардааст. Бавижа, таҳлили васеи пайдоиши истилоҳи **газета** ҷолиби диққат аст. Дигар, асари М. Конбой «Рӯзноманигорӣ: Таърихи интиқодӣ» таърихи қариб тамоми ВАО-и англисизабонро дар бар мегирад. Дар он зикри пайдоиш ва инкишофи бисёр истилоҳоти рӯзноманигорӣ, аз ҷумла истилоҳоти **news pamphlet** (навид-памфлетҳо) ба мушоҳида мерасад. Доир ба таърихи рӯзноманигории тоҷик асарҳои зерин ёдоварӣ шудаанд, ки дуруст ва ҷолиби диққатанд: И. Усмонов, Д. Давронов [1997, 2008], А. Азимов [1998], С. Хочазод [2006, 2007], А. Набавӣ [2007, 2012], Қ. Расулиён [2008]. Дар ин асос, Раҳматуллоев М.С. арзи ҳастӣ кардани низоми муқаммали истилоҳоти рӯзноманигории тоҷикиро аз таъсиси нахустин рӯзномаи тоҷикӣ «Бухорои Шариф» (1912) медонад. Бо вучуди ин, ӯ қайд менамояд, ки тоҷикон хеле пештар аз ин бо таъбу нашр ва матбуоти даврӣ ошно буданд. Бо таъсиси матбааҳо нахуст дар Ҳиндустону Эрон (садаҳои XVIII-XIX), сипас дар шаҳрҳои Тошканд, Самарқанд ва Қогон дар забони тоҷикӣ истилоҳоти **матбаъ**, **матбаа** (типография), **табъ**, **чоп**, **чопи сангӣ** (литография) пайдо шуданд. Ин фикрҳо ба маълумоти таърихӣ ва илмӣ мувофиқат мекунанд.

Дар боби дуюми диссертатсия «**Таҳқиқи муқоисавии вижагиҳои сохторӣ-маъноии истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ**» истилоҳот дар шакли вожаву ибора таҳлил гардида, вижагиҳои дигари сохтори он нишон дода шудаанд. Гуфтан бамаврид аст, ки зергурӯҳҳои баррасинамудаи муаллиф аз лиҳози калимасозӣ ба асосҳои назариявӣ мувофиқат мекунанд ва истилоҳҳои сода, сохта ва мураккабро дар ҳар ду забон дар бар мегиранд. Аз ҷумла, дар диссертатсия барои ҳар

як гурӯҳ ва зергурӯҳи сохтори вожаҳо мисолҳои ҷолиб оварда шудаанд. Масалан, ба унвони истилоҳоти мураккаби забони англисӣ ёдовар шудани қоида ва мисолҳои зерин ҷолибанд - вожаҳои мураккаб дар забони англисӣ аз ҷиҳати сохтор 4 намуди асосӣ доранд: 1. Аз асосҳои сода иборатанд (*door-step* – остона, *age-long* – садсола), аз он ҷумла пайвастанӣ асосҳо тавассути миёнванд (интерфикс)-ҳои **-o-**, **-i-** ва **-s/z-** (*Anglo-Saxon* – англосаксонӣ, *tragicomic* – *фоҷиавӣ-мазҳақавӣ*, *tradesman* – пешавар). 2. Аз як асоси сода ва як асоси сохта. Масалан, исмиҳои мураккаби намуди **N+V+-er** (*piano-player* – пианинонавоз), **N+V+-ing** (*book-binding* – сахҳофӣ); сифатҳои мураккаби намуди **A+N+-ed** (*long-legged* – дарозпой, *snub-nosed* – бинипучук), **N+N+-ed** (*doll-faced* – *кӯдакчехра*), **N+V+-ed** (*snow-covered* – барфпӯш), **Num+N+-ed** (*two-sided* – *дутаҷафа*); 3. Вожаи мураккаб, ки як ҷузъаш ихтисора аст (*V-day* – Рӯзи Ғалаба, *A-bomb* – бомбаи атомӣ). 4. Вожаи мураккаб, ки як ҷузъаш вожаи мураккаб аст (*postmaster-general* – вазири почта). Мисолҳои намудҳои дигари сохтори истилоҳот низ бо ҳамин тартиб нишон дода шудаанд, ки боэътимод ва дуруст ба назар мерасанд.

Дар ҳамин боби диссертатсия майдони семантикии ҳуди истилоҳи рӯзноманигорӣ/*journalism* дар забонҳои таҳқиқшаванда таҳлил карда шудааст, ки ба мақсад мувофиқ аст. Ба ақидаи муаллиф, майдони истилоҳии рӯзноманигорӣ/*journalism* аз микромайдонҳои зиёде иборат аст, ки бо усулҳои ҷудокунии мантиқӣ ва мавзӯӣ мурағаб мегарданд: 1) рӯзноманигор/*journalist*; 2) *иттилоот/information*; 3) *жанрҳои рӯзноманигорӣ/journalistic genres*; 4) *воситаҳои ахбори омма/mass media*; 5) *мундариҷа/content*; 6) *эҷод/creation*; 7) *реклама/advertisement* иборат буда, дар навбати худ ҳар кадом майдони семантикии алоҳида мебошанд.

Боби сеюми диссертатсия “**Таҳлили этимологии истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ**” унвон дошта, ба таҳлили истилоҳоти рӯзноманигории аслий ва иқтибосии забонҳои мавриди назар бахшида шудааст. Дар ибтидо муаллифи диссертатсия ба таҳлили этимологии истилоҳоти англисии соҳаро дар ду шакл – аслий ва иқтибосӣ мепардозад. Бо таъки ба донишнома ва фарҳангҳои соҳавии мурағабони

гуногун С. Андерсон [Anderson, 2006], Х. Кристофер [Chris, 2009], Т. Ҳаркап [Harcup, 2014], А. В. Виноградский [1993], В. Н. Крупнов [1993аб], Е. И. Курянов [1993], дар диссертатсия аз интихоби 881 истилоҳ ба ҳайси истилоҳоти асли маълумот гирифтани мумкин аст, чунончи: истилоҳоти дар зер номбаршуда вожаҳои аслии англосаксонӣ буда, фақат ба хотири ифои вазифаи истилоҳ маънои худро тағйир додаанд ва мазмуни илмию касбӣ гирифтаанд: *awareness* – бохабарӣ (аз решаи қадимаи **aware** [Barnhart, 1995, p. 50]), *binding* – муқова (аз решаи қадимаи **bind** [Barnhart, 1995, p. 69]), ғ.

Таҳлили иқтибосоти истилоҳҳои рӯзноманигорӣ дар диссертатсия маводи муфид ва муътамадери фароҳам овардааст, ки дар он муаллифи кори таҳқиқотӣ роҷеъ ба иқтибосҳо аз забонҳои лотинӣ, юнонӣ, фаронсавӣ, ҳоландӣ ва ғайра андешаҳои муҳим ва судманд овардааст. Аз ҷумла гуфта мешавад, ки забони лотинӣ – забони илми Аврупо дар ташаккули истилоҳоти рӯзноманигории забони англисӣ ҳиссаи назаррас гузоштааст. Чунки забони лотинӣ яке аз забонҳои бостонии ҳиндуаврупоист, ки дорои хат буд ва қариб тамоми осори илмӣ ба ин забон навишта мешуд. Нахустин ёдгориҳои хаттӣ ба ин забон ба асри VII то милод тааллуқ дорад. Масалан, истилоҳоти *edition* – «нашр», *editor* – «муҳаррир», *editor* – «ношир», *editorial* – «сармақола» аз *nom. editionem* (*nom. editio*) «истеҳсол, тавлид» аз асоси *edere* «истеҳсол кардан, тавлид кардан» аз ҳамин забонанд.

Истилоҳоти асли ва иқтибосии рӯзноманигории забони тоҷикӣ низ бо ҳамин тартиб мавриди таҳлил қарор гирифтаанд, ки аз ин ҷиҳат метавон ба андешаҳои ҷолиби муҳаққиқи ҷавон ба тариқи зайл ишора кард: Истилоҳоти рӯзноманигорӣ, ки бевосита аз вожаҳои аслии забони тоҷикӣ маншаъ мегиранд, бунёди эронӣ ва ҳиндуаврупоӣ доранд. Таҳқиқ нишон дод, ки онҳо 13,21 дарсади истилоҳоти таҳлилшавандаро ташкил медиҳанд. Масалан: *банду баст* – *montage*, *барнома* – *program*, *гӯлзанӣ* – *misinformation*, *дархост* – *inquiry*, *забони рӯзнома* – *language of newspaper*, *мизи гурд* – *round table discussion*, *навгонӣ* – *novelty*, *навид* – *transaction*, *наворбардор* – *operator*, ғ.

Дар гурӯҳҳои забонҳои арабӣ, русиву байналмилалӣ баррасӣ гардидани вожаҳои иқтибосии истилоҳоти рӯзноманигории тоҷикӣ бечоя нест, зеро таърихан забони форсии тоҷикӣ маҳз бо ҳамин забонҳо робитаи наздик доштааст. Масалан, чӣ тавре ки мушоҳида мешавад, вуруди вожаҳои арабӣ ба забони тоҷикӣ, ки аз замони истилои араб ва интишори ислом (асри VIII) бо роҳҳои иҷборӣ ва табиӣ оғоз ёфт, то имрӯз давом дорад (*асл* – original, *таҳрир* – editing, *тасҳеҳот* – correction, *муаллиф* – author, *ахборот* – news, *ҳуруф* – font, *хабар* – note, *эълон* – annunciation, *таблиғ* – propaganda ва ғ.).

Хулосаи диссертатсияи Раҳматуллоев М.С., ки аз 21 банди чудоғона иборат аст, натиҷаҳои бадастомада аз таҳқиқи мавзӯ ҷамъбаст гардидаанд. Хулосаҳои муаллифи диссертатсия аз ҷиҳати илмӣ асоснок буда, мазмуну мунтариҷаи мухтасари таҳқиқро ба таври илмӣ натиҷагирӣ менамоянд.

Рӯйхати **адабиёти** илмии диссертатсия ба талабот ҷавобгӯ мебошад.

Бешубҳа, дараҷаи навгонии натиҷаҳои бадастovarдаи муаллифи диссертатсияи мавриди таҳқиқ ба таври асоснок нишон дода шудааст ва шубҳае ба бор намеорад, зеро паҳлуҳои эълоншудаи истилоҳоти рӯзноманигорӣ дар забонҳои мавриди назар бори аввал ва бо истифода аз сарчашма ва маводи муътамад мавриди пажӯҳиши ҷиддӣ ва натиҷаманд қарор дода шудаанд. Тавсияҳои муаллифи диссертатсия мантиқӣ буда, ба соҳаҳои мушаххаси забоншиносии муқоисавӣ равона гардидаанд. Чунон ки муаллиф қайд намудааст, натиҷаҳои диссертатсия ҳамчун маъҳаз ва асоси назариявӣ барои омӯзиши минбаъдаи истилоҳоти рӯзноманигорӣ истифода шуда метавонанд. Маводи таҳқиқ ҳамчун дастурамал барои қорамандони васоити ахбори омма ва дастури таълимӣ барои соҳаҳои забоншиносӣ ва журналистика дастрас мегардад. Маводи амалии ҷамъовардашуда ва натиҷаҳои таҳлили он барои истифода дар назария ва амалияи тарҷума, хусусан ҳангоми таҳияи луғатҳои соҳавӣ, муҳим арзёбӣ мешавад.

Диссертатсияи Раҳматуллоев М.С. дорои заминаи қавии илмию назариявӣ буда, аз маводи амалӣ бархӯрдор аст, ки аз фарҳангҳои

муътамади мавҷуда бо забонҳои англисӣ, русӣ ва тоҷикӣ ҷамъоварӣ намудааст.

Барасмиятдарории диссертатсия дар умум ба талаботи ҚОА ҷавобгӯ буда, ба баъзе номувофиқатии ҷузъӣ дар қисми эродҳои ҳамин тақриз ишора карда мешавад.

Автореферат мазмуну мундариҷаи қори илмиро баён менамояд. Варианти русии автореферат бо мазмуну мундариҷаи варианти тоҷикии он мувофиқ аст.

Бо вучуди ин диссертатсияи Раҳматуллоев М.С. аз камбудии ҷузъӣ низ ҳолӣ нест, ки бартарафсозии онҳоро барои боз ҳам боло рафтани сифати қор даро оянда лозим мешуморем:

1. Ба назари мо, дар муқаддима баъзе андешаҳои начандон мантиқӣ иброз шудаанд, чунончи гуфта мешавад, ки "... низоми истилоҳоти он (забони тоҷикӣ) дар риштаи рӯзноманигорӣ ҳанӯз ба тарзи пурра ташаккул наёфтааст". Агар ташаккул намеёфт, мо таҳлил гузаронида наметавонистем. Дар ин ҷо "низоми истилоҳоти забони тоҷикӣ аз нигоҳи забоншиносии муосир ниёз ба танзим дорад" гуфтан ба мақсад мувофиқ мебуд. Гузашта аз ин, дар сах. 49 ҳуди муаллиф ҳам бар хилофи ин хулоса андеша дорад: "Арзи ҳастӣ қардани низоми муқаммали истилоҳоти рӯзноманигории тоҷикӣ аз таъсиси нахустин рӯзномаи тоҷикӣ «Бухорои Шариф» (1912) оғоз мегардад".
2. Дарачаи омӯзиши мавзӯ ба таҳлили муфассали назариявӣ табдил ёфтааст, ҳол он ки дар ин ҷо бештар ишораҳои фактологӣ сурат гирифта, ҷойи баҳсҳои тӯлонии илмӣ боби яқум ба шумор меравад.
3. Объекти таҳқиқ ва предмети таҳқиқ аз лиҳози тасвия ба ҳам монанданд, мазвуи таҳқиқ таҳлили қиёс истилоҳоти соҳа бояд бошад.
4. Ба сабки баҳши нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда истифодаи таркибҳои "муайян қарда шуд", "исбот қарда шуд, " ва ғайра хос нест. Масалан, банди охиринаро метавон тасвия қард: "Таҳлили этимологии истилоҳоти рӯзноманигорӣ аз аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ

бархӯрдор буда, ба як қатор масъалаҳои забоншиносӣ ва забоншиносии муқоисавӣ равшанӣ хоҳад андохт”.

5. Дар истифодаи истилоҳи рӯзноманигорӣ ва журналистика яқсонӣ риоя мешуд, беҳтар мебуд.
6. Дар диссертатсия хатоҳои имлоӣ, китобатӣ ва техникӣ ба назар мерасанд (сах. 7, 9, 12, 17, 21 ва ғ.).
7. Дар матни автореферат низ нуқсонҳои таҳририву техникӣ ба назар мерасанд.

Эродҳои болозикр қимати илмии диссертатсияро коҳиш нахоҳанд дод.

Умуман, диссертатсияи Раҳматуллоев Маҳмадулло Саидуллоевич дар мавзӯи “Таҳлили сохторӣ-маъноӣ ва этимологии истилоҳоти журналистика дар забонҳои англисӣ ва тоҷикӣ” кори анҷомёфта буда, арзиши баланди илмӣ дорад ва ба талаботи бандҳои 31-33-и Тартиби додани дараҷаи илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад. Муаллифи он – Раҳматуллоев Маҳмадулло Саидуллоевич сазовори дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) аз рӯйи ихтисоси 6D021300 – Забоншиносӣ (6D021302 – Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқоисавӣ мебошад.

Муқарризи расмӣ:

**Доктори илми филология,
профессори кафедраи забоншиносии
муқоисавӣ ва назарияи тарҷумаи**

**Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои
хориҷии Тоҷикистон ба**

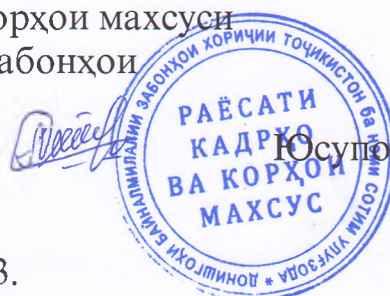
номи Сотим Улуғзода **Турсунов Фаёзҷон Мелибоевич**

Таърихи рӯз: 02.12.2023

Имзои Ф. М. Турсуновро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси

Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои
хориҷии Тоҷикистон ба
номи Сотим Улуғзода

Юсупова Б.Ғ.

« 02 » 12 с. 2023.